

Sygn. akt II AKa 100/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Krawiec
Sędziowie:	SSA Witold Franckiewicz SSA Stanisław Rączkowski (spr.)
Protokolant:	Iwona Łaptus

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Szczęsnego

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2012 r.

sprawy **J. S. (1)**

oskarżonego z art. 258 § 1 kk; art. 306 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk; art. 73 a§ 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 8 § 1 kks

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 27 października 2011 r. sygn. akt III K 304/09

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. S. (1) i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Okręgowej w R. oskarżył **J. S. (1)** o to, że:

I w okresie od lutego 2006 r. do kwietnia 2006 r. w S. oraz innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w założonej i kierowanej przez W. P. (1), W. N. (1) i nieustaloną osobę o imieniu B. zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził E. S., J. K., J. M., R. K. i inne nieustalone osoby, której celem było popełnianie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów oraz przestępstw skarbowych przy wykorzystaniu działalności gospodarczej w zakresie uprawnień koncesyjnych na obrót paliwami płynnymi przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.,

- tj. o czyn z art. 258§1k.k.

II w okresie od lutego 2006 r. do kwietnia 2006 r. w S., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. P. (1), W. N. (1), J. K., E. S., J. M., nieustaloną osobą o imieniu B. oraz innymi nieustalonymi osobami użył niezgodnie z przeznaczeniem wyrobu akcyzowego w postaci oleju opałowego oraz usunął znak identyfikacyjny w/w towaru w postaci barwnika w ten sposób, że w ramach swojej roli w w/w grupie zorganizował oraz nadzorował funkcjonowanie bazy paliwowej w S. oraz zajmował się jej ochroną przed ujawnieniem przez organy ścigania faktu jej istnienia gdzie W. P. (1) dostarczał zakupiony w firmie (...) Sp. z o.o. przy wykorzystaniu uprawnień koncesyjnych na obrót paliwami płynnymi przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o., olej opałowy W. N. (1), który następnie w ramach funkcjonowania w/w grupy, poprzez zastosowanie substancji chemicznej odbarwiał olej opałowy w ilości co najmniej 351, 669 metrów sześciennych, narażając podatek akcyzowy na uszczuplenie w kwocie 333.382,21zł., czym działał na szkodę Skarbu Państwa oraz czym uczynił dla siebie stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 306 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

III w okresie od stycznia 2006 r. do kwietnia 2006 r. w S., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w pkt I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. P. (1), W. N. (1), J. K., E. S., J. M., nieustaloną osobą o imieniu B. oraz innymi nieustalonymi osobami użył niezgodnie z przeznaczeniem wyrobu akcyzowego w postaci oleju opałowego oraz usunął znak identyfikacyjny w/w towaru w postaci barwnika w ten sposób, że w ramach swojej roli w w/w grupie zorganizował oraz nadzorował funkcjonowanie bazy paliwowej w S. oraz zajmował się jej ochroną przed ujawnieniem przez organy ścigania faktu jej istnienia gdzie W. P. (1) dostarczał zakupiony w firmie (...) Sp. z o.o. przy wykorzystaniu uprawnień koncesyjnych na obrót paliwami płynnymi przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o., olej opałowy W. N. (1), który następnie w ramach funkcjonowania w/w grupy, poprzez zastosowanie substancji chemicznej odbarwiał olej opałowy w ilości co najmniej 351 669 metrów sześciennych, narażając podatek akcyzowy na uszczuplenie w kwocie 333.382,21zł., czym działał na szkodę Skarbu Państwa oraz czym uczynił dla siebie stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 73a§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art.37§1pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 8§1 k.k.s.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 27 października 2011 r. o sygn. III K 304/09 uniewinnił oskarżonego **J. S. (1)** od popełnienia zarzucanych mu czynów a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego J. S. (1) zaskarżył Prokurator Prokuratury Okręgowej w R. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił :

- mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 167, 170§3 k.p.k. polegającą na nie przeprowadzeniu w toku przewodu sądowego dowodów wskazanych do przeprowadzenia przez oskarżyciela w piśmie z dnia 29 września 2010 r., pomimo braku wydania przez Sąd I instancji postanowienia w zakresie oddalenia wniosku dowodowego prokuratora co do dopuszczenia dowodu z akt sprawy o sygn. II K 43/08 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie na okoliczność zeznań(wyjaśnień) złożonych w toku postępowania p-ko W . P. i innym oskarżonym o czyn z art. 258§3 k.k. i inne przez świadków szczegółowo wskazanych w w/w piśmie w tym także między innymi świadków N., K., S., M., M., H. i innych,

- mającą wpływ na jego treść obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 k.p.k. polegającą na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Podnosząc powyższe zarzuty rzecznik oskarżenia publicznego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy J. S. (1) do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zarzuty podniesione w apelacji zasługują na uwzględnienie, co w konsekwencji czyni zasadnym wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy J. S. (1) do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

W apelacji podniesiono zarzut obrazy przepisów postępowania, a to art. 167 k.p.k. i art. 170§3 k.p.k., która to obraza miała wpływ na treść skarżonego wyroku.

Pismem z dnia 27 września 2010 r./ k. 5027/ przewodnicząca III Wydziału Karnego Sądu Okręgowego we Wrocławiu zwróciła się do Prokuratora Okręgowego w R. o sprecyzowanie wniosków dowodowych w odniesieniu do oskarżonego J. S. (1). Postępowanie przygotowawcze wobec tego oskarżonego prowadzone było pod nadzorem Prokuratury Okręgowej w R., pod sygn. V Ds.12/08/S, zakończone wniesieniem aktu oskarżenia do Sądu Okręgowego w Rzeszowie przeciwko dziesięciu oskarżonym, w tym J. S. (1) / k. 4624/. We wskazanym sądzie sprawa została zarejestrowana pod sygn. 43/08 /k.4698/. Sąd Okręgowy w Rzeszowie wyłączył sprawę J. S. (1) do odrębnego rozpoznania/ k. 4935/, a Sąd Najwyższy, na wniosek Sądu Okręgowego w Rzeszowie, sprawę tego oskarżonego przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu/ k. 4960/.

W odpowiedzi na wyżej wskazane pismo z dnia 27 września 2010 r. Prokurator Prokuratury Okręgowej w R. zajął stanowisko/ k. 5030-5031/. Wniósł między innymi o dopuszczenie dowodu z akt sprawy o sygn. II K43/08 Sądu Okręgowego w Rzeszowie na okoliczność zeznań(wyjaśnień) złożonych w toku postępowania p-ko W . P. i innym oskarżonym o czyn z art. 258§3k.k. i inne przez w/w świadków.

Wyżej wskazany wniosek jest mało precyzyjny. Akta sprawy II K 43/08 zawierają materiały postępowania przygotowawczego prowadzonego pod sygn. V Ds. 12/08/S. Te materiały zostały przekazane Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu. Stąd też należy wnioskować, że rzecznik oskarżenia publicznego swój wniosek zawęził do postępowania sądowego i to do odpisów protokołów wyjaśnień i zeznań osób wymienionych w punkcie pierwszym omawianego wniosku.

Sąd Okręgowy w toku postępowania sądowego w sposób wybiórczy podszedł do złożonego wniosku przez prokuratora, nie zajmując stanowiska w zakresie, w którym wniosku nie uwzględnił. Pismem z dnia 27 września 2010 r. /k. 5028/ przewodnicząca Wydziału III Karnego Sądu Okręgowego we Wrocławiu zwróciła się do Sądu Okręgowego we Wrocławiu o podanie, "którzy oskarżeni w sprawie o sygn. akt 43/08 zostali już przesłuchani, bądź czy wobec któregoś z oskarżonych postępowanie zostało prawomocnie zakończone(w takim wypadku o odpis orzeczenia)". Sąd Okręgowy w Rzeszowie odpowiedział na wyżej wskazane pismo/ k.5034/ i przesłał odpisy wyroków zapadłych wobec W. N. (1) i J. K./ k. 5035-5041/ oraz E. S./ k. 5042-5044/ a także W. P. (1) i K. J./ k.5045-5050/. Następnie pismem z dnia 24 stycznia 2011 r. Sędzia Sądu Okręgowego we Wrocławiu/ k. 5101/ zwrócił się do Sądu Okręgowego w Rzeszowie o sporządzenie i nadesłanie wypisów protokołów rozpraw w zakresie wyjaśnień składanych na rozprawach sądowych przez oskarżonych J. K., J. B. i E. S.. W wykonaniu wskazanego pisma sąd pierwszej instancji otrzymał wnioskowane kserokopie wyjaśnień a także kserokopię protokołu z posiedzenia dotyczącego W. N. (1)/ k. 5115-5117, 5120-5121, 5129-5134/. Otrzymane materiały sąd pierwszej instancji ujawnił na rozprawie w dniu 10 marca 2011 r. /k. 5147/. Na wniosek sądu pierwszej instancji/ k. 5149 i k. 5166/ Sąd Apelacyjny w Rzeszowie przesłał kserokopie protokołów przesłuchań B. P./ k. 5175-5226/. Te protokoły zostały przez sąd pierwszej instancji ujawnione na rozprawie w dniu 20 października 2011 r./ k.5260/. Sąd Okręgowy na tej rozprawie odczytał również zeznania świadków wnioskowanych do odczytania a wskazanych w piśmie z dnia 29 września 2010 r./ k. 5030-5031/ przez prokuratora oraz zeznania E. K. wobec braku możliwości ustalenia miejsca pobytu tego świadka.

Reasumując powyższe, prokurator wnioskował / k. 5030-5031/ o dopuszczenie dowodu z kserokopii protokołów zeznań(wyjaśnień) złożonych przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie przez : W. N. (1), J. K., J. B., E. S., M. M. (2), Z. M. (1), A. H., E. K., T. I. i B. P.. Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek w odniesieniu do : W. N. (1), J. K., J. B., E. S. i B. P. . Nie zajął sąd pierwszej instancji stanowiska w odniesieniu do treści protokołów przesłuchań : M. M. (2), Z. M. (2), A. H., E. K. i T. I.. Jest to naruszenie przepisów postępowania wskazanych w apelacji prokuratora.

Zgodnie z art. 438 pkt 2 k.p.k. orzeczenie ulega uchyleniu lub zmianie w razie stwierdzenia obrazy przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia. Do apelacji rzecznik oskarżenia publicznego dołączył 35 kart kserokopii protokołów rozpraw przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie ze sprawy II K 43/08. Dowód z kserokopii tych protokołów został dopuszczony przez sąd odwoławczy. Wskazane kserokopie zawierają protokoły z przesłuchania W. N. (1), J. K., E. S., M. M. (2), Z. M. (1) i A. H.. Analiza dołączonych protokołów pozwala na ocenę, że zeznania E. S., A. H., Z. M. (1), M. M. (2) nie wnoszą nowych okoliczności do sprawy. Z treści zeznań J. K. wynika, że nie spotkał na stacji paliw w S. J. S. (2). Zeznał również, że J. S. (1) miał coś wspólnego ze stacją paliw w S.. Podał, że wydaje mu się, iż J. S. (3) był dzierżawcą albo załatwił tę stację dla N./ k. 5342/. W. N. (1) zeznał, iż nie wie do kogo należała stacja paliw w S.. Nie pamięta czy spotkał się z nazwiskiem J. S. (1)/ k. 5318/. A poza tym W. N. nie podał istotnych okoliczności dotyczących zarzutów stawianych J. S. (1). A zatem analiza dołączonych do apelacji kserokopii protokołów nie pozwala na ocenę, że uchybienie proceduralne sądu pierwszej instancji miało wpływ na treść skarżonego wyroku. Nie można natomiast dokonać takiej oceny w związku z brakiem kserokopii protokołów przesłuchania przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie E. K. i T. I., o ile takie przesłuchanie tych osób miało miejsce.

Autor apelacji podniósł również mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 k.p.k.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wypracowano wymogi, którym podlegać musi ocena dowodów, aby nie przekształcała się w "dowolną". Tak więc przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy:

- jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.),
- stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.),
- jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Przekonanie każdego sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. gdy to przekonanie powstało po przeprowadzeniu wszystkich dowodów. Gdy sąd dokonując oceny zebranych dowodów pomija istotne środki dowodowe narusza w ten sposób treść art. 7 k.p.k.

Zgodzić należy się z sądem pierwszej instancji, że decydujące znaczenie dla oceny trafności zarzutów stawianych J. S. (1) mają zeznania W. N. (1), J. K., E. S. a także T. I. i E. K.. Pozostałe dowody przeprowadzone czy też ujawnione przez Sąd Okręgowy mają znaczenie drugorzędne. Ocena tych dowodów nie budzi zastrzeżeń. Także apelujący nie kwestionuje tej oceny. Autor apelacji kwestionuje ocenę „kluczowych dla sprawy świadków”/ k.5304/.

W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku trafnie wskazano, iż postępowanie przygotowawcze w zakresie oskarżonego J. S. (1) dotknięte jest wadami. Także uzasadnienie aktu oskarżenia nie pozwala na analizę toku rozumowania i oceny zgromadzonych dowodów przez autora aktu oskarżenia. Nie zrozumiałe jest stanowisko oskarżyciela publicznego o braku konfrontacji zwłaszcza między W. N. (1) a J. K. oraz konfrontacji tych oskarżonych z E. S., a także ich konfrontacji z oskarżonym J. S. (4), o co wnosili obrońca tego oskarżonego/ k. 4540/. Nie można natomiast zgodzić się z sądem pierwszej instancji, że „Braki postępowania przygotowawczego – wobec postawy J. K. i W. N. (1) w toku postępowania sądowego i ich zeznań składanych na rozprawie, którzy okolicznościom, o których wyjaśniali w postępowaniu przygotowawczym, zaprzeczyli – nie są możliwe do konwalidowania.

W tym miejscu celowym jest dokonanie analizy zeznań W. N. (1) i J. K..

Na rozprawie w dniu 20 stycznia 2011 r./ k.5095-5098/ zeznania złożył W. N. (1). Podał, że nie zna J. S. (1). Tylko raz go widział w samochodzie. Osobiście oskarżonemu nie przekazywał korzyści majątkowych, ale między nim a oskarżonym

był pośrednik. To prawda, że przekazywał pieniądze dla S. K.. Od K. i od S. dowiedział się, że S. może zapewnić ochronę. Olej dostarczali na stację paliw prowadzoną przez T. I. i E. K. w Z.. Od K. dowiedział się, że pieniądze przekazuje osobie o pseudonimie (...). Oni mówili, że on mieszka w J. i ma na imię J.. W ten sposób określano J. S. (1). Od S. i K. wiedział, że temu mężczyźnie o pseudonimie (...) płaciliśmy zarówno stałą opłatę 10 000 zł. za wynajmowanie bazy w S. oraz kwotę 5 gr za każdy litr przywieziony na teren tej bazy. Raz widział na stacji J. S. (1). J. albo E. powiedzieli mu, że to jest (...).

Sąd Okręgowy ujawnił protokoły przesłuchania W. N. (1) w charakterze podejrzanego. W. N. (1) podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia. Sąd Okręgowy nie dostrzegł rozbieżności między złożonymi zeznaniami a odczytanymi wyjaśnieniami, gdyż brak w protokole odniesienia do wymogu określonego treścią art. 391§3k.p.k. Zauważyć należy również, że podstawą ujawnienia wyjaśnień W. N. (1) nie był fakt występujących rozbieżności ale fakt, że świadek nie pamięta wszystkich szczegółów. Analizując treść wyjaśnień W. N. (1) zauważa się zgodność tych wyjaśnień z treścią złożonych zeznań co do istotnych faktów.

J. K. złożył zeznania na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2011 r./ k. 5162-5163/. Zeznał, iż było to dawno i już nie pamięta tego wszystkiego. Ma kłopoty z pamięcią. Leczy się psychiatrycznie. Ma nerwicę nawykową. W związku z tym, że świadek nie pamiętał szczegółów sąd odczytał jego wyjaśnienia. Po odczytaniu wyjaśnień świadek podtrzymał je. Podał również, iż S. organizował bazę. Jego naprawdę nic nie interesowało, nie chciał nic wiedzieć i nic nie wiedział. Zważywszy należy, że stanowisko świadka nie jest zrozumiałe. Podaje, że J. S. (1) nic nie wiedział, a jednocześnie podtrzymuje odczytane mu jego wyjaśnienia. Przy tym sąd nie dąży w oparciu o przepis art. 391§3 k.p.k. do wyjaśnienia tych rozbieżności.

J. K. w toku postępowania przygotowawczego słuchany był kilkakrotnie. W czasie pierwszych trzech przesłuchań nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów/ k. 2054, 2081,2089/. Odmienne wyjaśnienia złożył w dniu 20 czerwca 2007 r./ k. 2380/. W czasie składania tych wyjaśnień nie podał nic co by dotyczyło J. S. (1). Także w czasie kolejnego przesłuchania w dniu 27 czerwca 2007 r. nie podał nic co by miało związek z J. S. (1)/ k. 2415/. W dniu 29 czerwca 2007 r. wobec J. K. został uchylony areszt tymczasowy. Słuchany 31 października 2007 r. odmówił odpowiedzi na pytanie czy przekazywał pieniądze J. S. (1)/ k. 3006/. W czasie przesłuchania w dniu 29 listopada 2007 r./ k. 3200/ podał, że stację w Z. wskazał J. S. (1). Powiedział, że tam można zawieźć odbarwiony olej. On przeprowadził rozmowy z I. T. I. mówił, że J. S. (1) pobierał od niego opłaty za dostarczane paliwo. Bazę w S. zorganizował J. S. (1). Raz ze S. byli u S.. N. dał pieniądze S. dla S.. W czasie kolejnych przesłuchań/ k. 3422, 4064, 4489/ J. K. oświadczył, iż przyznaje się do popełnienia stawianych mu zarzutów, podtrzymuje złożone dotychczas wyjaśnienia i odmawia składania wyjaśnień.

E. S. słuchany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmawiał składania wyjaśnień. Słuchany w charakterze świadka/ K. 5172-5173/ podał, że został skazany, gdyż dobrowolnie poddał się karze. Przyznał się do popełnienia stawianych mu czynów, z tym że nie podał żadnych okoliczności. Nic nie wie aby K. przekazywał pieniądze S., a szczególnie z tytułu sprzedaży paliw.

Z przytoczonych zeznań i wyjaśnień wynika, że W. N. (1) i J. K. podtrzymali swoje wyjaśnienia będąc słuchani w charakterze świadków. Z ich zeznań jak i wyjaśnień wynikają odmienne fakty, istotne dla ustalenia zasadności zarzutów stawianych J. S. (1). Stąd też niezbędnym jest skonfrontowanie W. N. (1), J. K. i E. S. na okoliczność pieniędzy płaconych J. S. (1) przez W. N. (1) za pośrednictwem J. K. i E. S.. Potrzeba konfrontacji zachodzi także między J. K. a T. I. na okoliczność płacenia pieniędzy przez T. J. S.. Oczywistym jest, że do tych okoliczności oskarżony będzie miał prawo się odnieść. Przy przesłuchaniu świadków, a zwłaszcza przy odczytywaniu uprzednio złożonych wyjaśnień należy kierować się treścią art. 391§3 k.p.k.

W związku z przytoczonymi wyjaśnieniami J. K. istotne jest w sprawie również do kogo należała baza paliwowa w S.. Sąd pierwszej instancji ustalił tylko, że ta baza funkcjonowała w okresie od stycznia do kwietnia 2006 r. Ustalenie właściciela bazy pozwoli na wyjaśnienie czy baza w S. była dzierżawiona od stycznia do kwietnia 2006 r., a jeżeli tak to przez kogo. W tym celu sąd pierwszej instancji zwróci się do właściwego Oddziału Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa.

Sąd pierwszej instancji odniesie się do wniosku prokuratora w zakresie kserokopii protokołów przesłuchania T. I. i E. K. w sprawie II K 43/08 prowadzonej w Sądzie Okręgowym w Rzeszowie.

Wskazane wyżej uchybienia Sądu Okręgowego stały się podstawą uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sadowi pierwszej instancji. Podstawę rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego stanowi art. 437§2 k.p.k. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy przeprowadzi postępowanie dowodowe od początku zgodnie z wyżej wskazanymi zaleceniami. Bezpośredniego przesłuchania przez sąd pierwszej instancji wymagają : W. N. (1), J. K., E. S., T. I. i o ile okaże się to możliwe E. K.. Pozostałe dotychczas przeprowadzone dowody nie miały wpływu na uchylenie zaskarżonego wyroku, stąd też sąd pierwszej instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy może poprzestać na ujawnieniu tych dowodów/ art. 442§2 k.p.k./. Uzupelnione we wskazany sposób dowody sąd oceni zgodnie z wymogami art. 7 k.p.k. oraz zasadą bezpośredniości.